

מ"ת 16296/07/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 16296-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני	כבוד השופטת דינה כהן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	פלוני (עציר)
משיב	

החלטה

1. נגד המשיב הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו, שהוגשה בד בבד עם כתב אישום המייחס למשיב עבירות אלימות כלפי רעייתו וכלפי 5 מתוך 6 ילדיו הקטינים. נקדים ונציין שבשל דווח מבית חולים סורוקה נוכח פציעת אחד מילדי המשיב לרבות שבר בידו, נפתחה החקירה מושא כתב האישום שבעקבותיה נעצר המשיב.

ובמה דברים אמורים:

2. בכתב האישום, האוחז 6 אישומים, צוין שהמשיב נשוי למתלוננת ולהם 6 ילדים קטינים בני 3 עד 11 (קטין 1 - יליד 2011; קטינה 2 - ילידת 2013; קטינה 3 - ילידת 2014; קטין 4 - יליד 2015; קטין 5 - יליד 2018 וקטין 6 - יליד 2019).

3. בכל המועדים הרלוונטיים לכתב האישום, התגוררו המשיב והמתלוננת, יחד עם ילדיהם הקטינים, בביתם בפזורת "נבטים" (להלן: "הבית").

נטען שהמשיב, במספר רב של הזדמנויות, במועדים רבים ושונים אשר אינם ידועים במדויק למאשימה, בבית, זרק ושבר חפצים ותקף את המתלוננת ואת ילדיו בכך שהיכה אותם בידיו ובאמצעות חפצים שונים ואף גרם להם חבלות, בין היתר, באופן שיתואר להלן בכתב האישום.

4. על פי האישום הראשון, בתאריך 16.06.22 בשעות הצהריים, בעת שבני המשפחה היו בסלון הבית, נודע למשיב כי הקטין 1 קיבל ציון נמוך במבחן. בשל האמור, הרים המשיב כבל של מטען פלאפון שהיה מונח על השולחן בסלון, והחל להכות באמצעותו את הקטין 1 בחוזקה, בידיו ובגבו, תוך שהוא צועק על הקטין 1 על כך שנכשל במבחן.

מיד לאחר מכן, תוך שהוא אוחז במוט ברזל המשמש בסיס למתקן תאורה, החל המשיב להכות את הקטין 1 באמצעות המוט בגבו וברגליו. כתוצאה מהמכות שהיכה אותו המשיב, נפל הקטין 1 על הרצפה. המשיב המשיך להכות את הקטין 1 באמצעות המוט. הקטין 1 הרים את ידיו על מנת לגונן על פניו מפני המכות שהפליא בו המשיב וכתוצאה מכך, הלם המשיב באמצעות המוט בזרועו הימנית של הקטין 1 וגרם לשבר ביד, בעצם האולנה.

בהמשך לאמור לעיל, בעודו שרוע על הרצפה, המשיך המשיב להכות את הקטין בכל חלקי גופו וגם בראשו, תחילה באמצעות תיק גב ובו ספרים ומחברות ובהמשך במכות אגרופ מעוצמת הכאב שגרם לו המשיב, החל הקטין לזעוק וגם אחיו הקטנים, כאשר הבחינו במעשיו של המשיב, החלו לבכות ולזעוק לעזרה, תוך שהם נאחזים במתלוננת. המתלוננת ניסתה לשכנע את המשיב שיחדל ממעשיו, אך המשיב התעלם מתחינותיה והמשיך להכות את הקטין 1 עד שחדל.

במהלך האירועים המתוארים לעיל, איים המשיב על הקטין 1 בכך שאמר לו כי במידה וייכשל שנית במבחן, הוא יקשור אותו לג'יפ ויגרור אותו באמצעותו.

5. קטינה 2, במהלך האירועים המתוארים לעיל, כאשר הבחינה במעשיו של המשיב, יצאה מהבית והלכה להזעיק את דודה סאלם, שהגיע אל הבית.

לאחר שהדוד סאלם יצא מהבית, תקף המשיב את הקטינה 2 בכך שאחז בחוזקה בשערות ראשה והטיח את ראשה בקיר ובהמשך, תוך שהוא אוחז בשערות ראשה - הפיל המשיב את הקטינה 2 על הרצפה. מיד לאחר מכן המשיב התקלח ויצא מהבית.

רק לאחר שהמשיב עזב את הבית, הצליחה המתלוננת לפנות את הקטין 1 לקבלת טיפול רפואי, תחילה במרפאה המקומית ובהמשך בבית חולים, שם הוא אובחן כסובל משבר בעצם האולנה מימין. הקטין 1 אושפז בבית החולים לצורך השגחה ושחרר ביום 19.6.2022. כתוצאה מהמכות שהיכה אותו המשיב, נגרמו לקטין 1 דימומים תת-עוריים בראשו, בגבו, בידיו וברגלו וכן שבר רוחבי באולנה מימין.

נטען שהמשיב במעשיו המתוארים לעיל, חבל בקטין 1 חבלה חמורה שלא כדין, כשהוא נושא נשק קר, תקף את הקטין 1 וגרם לו חבלות של ממש, בהיותו קטין שהמשיב אחראי עליו, איים על הקטין 1 בפגיעה שלא כדין בגופו ותקף את הקטינה 2 בהיותה קטינה שהמשיב אחראי עליה.

על יסוד האמור לעיל, יוחסו למשיב עבירות של חבלה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין, השל"ז-1 או חסר ישע, 977; תקיפת קטין או חסר ישע, לפי סעיף 368 ב(א) סיפא לחוק העונשין; תקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382(ב)(2) לחוק העונשין ואיומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

6. על פי **האישום השני**, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, ככל הנראה בין חודש ספטמבר 2020 לחודש יוני

2021, בשעות הערב, בבית, בזמן שהקטין 1 הכין שיעורי בית, תקף המשיב את הקטין 1 בכך שאחז ברצועת גומי והיכה באמצעותה את הקטין 1 בפניו. כתוצאה ממעשיו של המשיב נגרם לקטין 1 סימן אדום בפניו והוא החל לדמם מאפו.

במועד אחר שאינו ידוע במדויק למאשימה, ככל הנראה בין חודש ספטמבר 2020 לחודש יוני 2021, מחוץ לבית, תקף המשיב את הקטין 1 בכך שאחז בחוזקה בשערות ראשו ובעט ברגלו. במעשיו אלו המשיב תקף את הקטין 1 וגרם לו חבלה של ממש, בהיותו קטין שהמשיב אחראי עליו.

על יסוד האמור לעיל, יוחסו למשיב עבירות של תקיפת קטין או חסר ישע, לפי סעיף 382ב(א) סיפא לחוק ותקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382ב(2) לחוק העונשין.

7. על פי **האישום השלישי**, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, ככל הנראה במהלך החודשים מאי או יוני 2022, בהיותם במחסן הסמוך לבית, תקף המשיב את הקטנים 1 ו-4 בכך שהורה להם לפתוח את ידיהם ואז, באמצעות כבל שאחז בידו, היכה בחוזקה על כפות ידיהם הפתוחות שלה קטנים, מספר פעמים. מעוצמת הכאב החלו הקטנים לבכות והמשיב עזב את המקום. כתוצאה ממעשיו של המשיב נגרמו לקטנים 1 ו-4 סימנים אדומים בידיהם. במעשיו אלו תקף המשיב את הקטנים 1 ו-4 וגרם להם חבלות של ממש בהיותם קטנים שהמשיב אחראי עליהם.

על יסוד האמור לעיל, יוחסה למשיב עבירה של תקיפת קטין או חסר ישע, לפי סעיף 382ב(א) לחוק העונשין.

8. על פי **האישום הרביעי**, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, ככל הנראה בין החודשים ספטמבר 2021 ליוני 2022, בחצר הסמוכה לבית, תקף המשיב את הקטנים 1, 2, 3 ו-4 בכך שהיכה בחוזקה על כפות ידיהם, מספר פעמים, באמצעות צינור. מעוצמת הכאב החלו הקטנים לבכות. לקטינה מל' נגרם סימן ביד.

המשיב, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, היכה את הקטינה 3 באמצעות כבל, בגבה. כתוצאה מן המכה נותר סימן אדום על גבה של הקטינה מל'. במעשיו אלו תקף המשיב את הקטנים 1, 2, 3 ו-4 וגרם להם חבלות של ממש בהיותם קטנים שהמשיב אחראי עליהם.

על יסוד האמור לעיל, יוחסו למשיב עבירות של תקיפת קטין או חסר ישע, לפי סעיף 368 ב(א) סיפא לחוק העונשין ותקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382ב(2) לחוק העונשין.

9. על פי **האישום החמישי**, המשיב, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, סמוך לחודש נובמבר 2011, תקף את המתלוננת בכך שאחז בחוזקה בשערות ראשה וגרר אותה על הרצפה.

במועד אחר שאינו ידוע במדויק העו, בסמוך לחודש יוני 2013, תקף המשיב את המתלוננת, בעת שהיתה הרה, בכך עמוד 3

שהיכה אותה בראשה באמצעות נעליים צבאיות כבדות שסוליתם עשויה ברזל. במעשיו אלו תקף המשיב שלא כדין את המתלוננת, שהיא בת-זוגו.

על יסוד האמור לעיל, יוחסה למשיב עבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין.

10. על פי **האישום השישי**, המשיב, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, ככל הנראה בין החודשים ספטמבר 2021 ליוני 2022, בבית, תקף את הקטינה 6 משום שהוציאה חפץ כלשהו מהמחסן, שכן שהיכה אותה באמצעות ידו, על גבה. במעשיו אלו תקף המשיב את הקטינה 6 בהיותה קטינה שהמשיב אחראי עליה.

על יסוד האמור לעיל, יוחסה למשיב עבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382(ב)(2) לחוק העונשין.

11. ב"כ המבקשת עתרה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו. בבקשת המעצר צוין שקמה עילת מעצר של מסוכנות שכן המשיב מסכן את ביטחון הציבור ואת ביטחון ילדיו בפרט. עוד צוין, שמעשיו של המשיב מלמדים על היותו אלים וחסר גבולות, באופן המסכן את הציבור בכלל, ואת בני משפחתו בפרט.

ב"כ המבקשת הדגישה שלשיטת המבקשת קיימות ראיות לכאורה להוכחת כל האישומים המיוחסים למשיב. ב"כ המבקשת הפנה להודעות הקטינים ולכך שמדובר באירועים שאירעו על בסיס יום-יומי ולכן יש קושי מובן לזכור את היום והשעה של כל אחד מהאירועים.

לגבי המסוכנות, נטען שמדובר באלימות בתא המשפחתי. יש חשש מובנה מטבע הדברים נוכח העובדה שמדובר בעבירות בתוך התא המשפחתי שהמשיב ישפיע על העדים ולכן אין לשחררו למעצר בית. לגבי תסקיר, נטען שאין מקום לתסקיר.

12. לפי שבדין מיום 4.8.22 הסכים ב"כ המשיב לקיומו של ניצוץ ראייתי, אלא שלשיטתו קיימת בעייתיות בראיות, נידרש לטענותיו ולשאלת קיומן של ראיות לכאורה.

ככלל טען ב"כ המשיב שמערכת היחסים הזוגית בין המשיב והמתלוננת היא מערכת יחסים מורכבת במסגרתה המשיב ניסה פעמיים לסיים את הקשר עם המתלוננת וגירש אותה ובכל פעם המתלוננת חזרה אליו מרצונה, באופן שאינו מתיישב עם טענתה לאלימות מצד המשיב כלפיה וכלפי הקטינים. ב"כ המשיב הדגיש את מחויבותו של המשיב לפרנסת התא המשפחתי גם בתקופות שבהן נפרד מהמתלוננת.

ב"כ המשיב טען שהמתלוננת היא זו ששידלה את הקטינים לטעון שהמשיב הוא זה שנוהג כלפיהם באלימות כשלמעשה היא זו שהתעללה בהם. נטען עוד שהחשדות כלפי המשיב אינן מגובות בראיות חיצוניות לעדויות המתלוננת והקטינים.

ב"כ המשיב אישר שחלק מהקטינים אכן מסרו לחוקר הילדים שהמשיב נהג כלפיהם באלימות אך הפנה לעדותו של קטין 5 שתיאר את אותו התיאור, על אותם האירועים, כשדבריו המתלוננת היא זו שנהגה באלימות.

על פי הטענה, במצב דברים זה, ואם אכן המתלוננת היא זו שמתעללת בקטינים, אין זה הוגן שהמשיב ינהל את משפטו כשהוא מצוי מאחורי סורג ובריח והמתלוננת "מסתובבת חופשי".

ב"כ המשיב הוסיף שבמהלך השבוע המשיב עובד כנהג הסעות ומי שנמצא עם הקטינים ויכול לעולל להם דבר מה זאת דווקא המתלוננת. המשיב, מתוך דאגה לקטינים, צייד אותם במכשיר טלפון באומרו שאם יקרה משהו בבית יעדכנו אותו. המשיב מסר שהקטינים התקשרו אליו ואמרו לו שהמתלוננת מתעללת בהם אך הוא לא יכל לסייע להם מכיוון שהוא לא נמצא בבית.

אשר **לאישום הראשון**, טען ב"כ המשיב שלא קיימות ראיות לכאורה, ושהחבלה נגרמה לקטין 1 כתוצאה מנפילה מסוס, שכן מעדויות קרובי המשפחה עולה שלמשפחת המשיב יש מנהג לרכב על סוסים. על פי הטענה, הפחד מכך שהקטין 1 נפל, הניע את האם, המתלוננת, לגרום לקטין 1 שימציא סיפור לפיו המשיב נהג כלפיו באלימות.

אציין כי במהלך הדיון הציג ב"כ המשיב לעיוני תמונה של קטין כשהוא נראה עומד על גבו של סוס באופן מסוכן.

ביחס **לאישום השני**, שככל הנראה אירע בדצמבר 2020 עד יוני 2021, טען ב"כ המשיב שהאירועים הנטענים אינם מתועדים בראיות או מסמכים, מלבד עדויות המתלוננת והקטין 1.

גם ביחס **לאישום השלישי**, טען ב"כ המשיב שמדובר באירוע נקודתי ולא נמצאו אסמכתאות רפואיות או עובדתיות מלבד טענות המתלוננת והקטינה. ב"כ המשיב הוסיף שמדובר במעשים שלטענת המאשימה בוצעו במהלך כחודשיים, ואם אכן אירוע זה אירע כפי שמיוחס למשיב, המתלוננת הייתה צריכה לגשת לתחנת המשטרה ולהתלונן, והיא לא עשתה כן.

ביחס **לאישום הרביעי** ב"כ המשיב טען שעיון בגרסאות הקטינים מעלה שהקטינים חוזרים על אותן "מנטרות של סיפור", ונראה שהדבר נובע מכך שגרסאותיהם נמסרו לאחר הכנה של גורם חיצוני. הקטין 6 שהעיד שהמתלוננת היא זו שנהגה כלפיהם באלימות, מספר את אותו הסיפור עם אותם הפרטים בדיוק.

ביחס **לאישום החמישי** הפנה ב"כ המשיב לכך שמדובר בתיאור דמיוני של אירוע שקרה לפני למעלה מ 10 שנים וכן אירוע מחודש יוני 2013 כאשר אירועים אלו לא יכולים להיבדק נוכח חלוף הזמן באופן המשפיע על חוזק האישום.

ביחס **לאישום השישי** טען ב"כ המשיב שהקטינה סיפרה על אירוע שבו המשיב הכה אותה מכיוון שהיא הוציאה חפץ מהמחסן ללא רשות המשיב. ב"כ המשיב ציין שאיננו יודעים מה הייתה חוזקה של המכה ושכדרך כלל,

הורים המחנכים את ילדיהם לעיתים נותנים לילדים מכה על גב היד כאקט חינוכי ולא כאלימות.

ביחס לעילת המעצר טען ב"כ המשיב שהחשדות המיוחסות למשיב מקימות עילת מעצר של מסוכנות אך מדובר במסוכנות ספציפית וייחודית, כלפי בני משפחתו ולא מסוכנות כלפי הציבור הרחב. ב"כ המשיב ציין שאין חשש להימלטות מן הדין שכן המשיב התייצב מרצונו לחקירותיו במשטרה. ב"כ המשיב הוסיף שמדובר במשיב נטול עבר פלילי שזה מעצרו הראשון, המשיב הוא אדם נח לבריות ומסיע חיילים לפרנסתו.

לאור זאת, עתר ב"כ המשיב להפנות את המשיב לשירות המבחן לבחינת חלופת מעצר, במקום המרוחק מבית המשפחה, ובפיקוח אחיו של המשיב, המבינים שיהיה צורך לפקח בצורה הדוקה ומתחייבים לדווח אם יפר את תנאי השחרור.

13. לאחר שבחנתי את ראיות המבקשת ושקלתי את טענות ב"כ המשיב, מסקנתי היא שקיימות ראיות לכאורה נגד המשיב וביחס לכל האישומים נגדו. ככלל נציין שתמונת הראיות שלכאורה מצביעה על כך שהמשיב נוהג להכות את ילדיו למטרות "חינוך" וכאשר הוא אינו מרוצה מתפקודם. אמרות הקטינים לחוקר הילדים, בשפתם (ערבית), מחזקות זו את זו, וכן, הודעות המתלוננת. להלן הראיות על פי האישומים באופן כללי:

האישום הראשון -

א. הודעת קטין 1, בן ה-11, תיאר לחוקר הילדים בתאריך 19.06.2022, אודות אירוע במסגרתו נהג המשיב נגדו באלימות. לדבריו, כאשר הציג תוצאות של מבחן בבית הספר לאביו שישב אותה העת בסלון הבית, אביו שלא היה מרוצה מתוצאות המבחן, החל להכות אותו עם הכבל של מטען באומרו "למה נכשלת במבחן". הקטין סיפר שהמשיב הכה בו בידיים ובגב תוך גרימת כאב וסימן שנותר בגופו. לאחר מכן, אביו לקח צינור והכה אותו באמצעותו בגב וברגל, ולאחר שנפל לריצפה החל להכות אותו גם בפנים. עת שהתגונן באמצעות ידיו קיבל מכה בידו הימנית, וכתוצאה מכך ידו התנפחה. לאחר מכן המשיב הכה אותו גם באמצעות התיק של אחיו, בו היו ספרים ומחברות, ולבסוף הכה אותו גם באמצעות אגרופיו.

בטופס סיכום החקירה, ציין חוקר הילדים שהוא התרשם כי הקטין דיווח על תכנים אותם חווה ולהם היה עד. בנוסף, התרשם כי לקטין לא הייתה מוטיבציה להעצים אך ניכר כי יש לו מוטיבציה לדווח על המכות של אביו כלפיו וכלפי אחיו (מתוך טופס סיכום חקירת ילדים מהתאריך 19.06.2022).

ב. הודעות המתלוננת מהתאריך 19.06.2022 ומהתאריך 16.06.2022, בהן תיארה כי הנאשם החל להכות את קטין 1 כיוון שנכשל במבחן, באמצעות "עמוד" מברזל.

ג. מסמכים רפואיים- הוגשו מסמכים רפואיים, חוות דעת מומחה של צוות ילד בסיכון מרכז סבן לרפואת ילדים, על שם הקטין 1, מהתאריך 04.07.2022, עת שהבדיקה נערכה בתאריך 19.06.2022. על פי

חוות הדעת, הממצאים הרפואיים בבדיקה מתיישבים עם גרסת הקטין 1. בנוסף, הוגשה סיכום שחרור רפואי מהתאריך 19.06.2022 מביה"ח סורוקה.

ד. הודעת קטינה 2 מהתאריך 23.06.2022, שנכחה באירוע, תיארה כי פתחה את תיקו של אחיה, הקטין 1, וראתה כי הוא קיבל ציון אפס במבחן. הקטינה סיפרה על כך לאימה, ואח"כ אחיה לקח ממנה את המבחן והראה לאביה. לאחר מכן, אביה לקח כבל מטען בצבע לבן, והרביץ עימו לאחיה ביד, הפיל אותו על הריצפה וכתוצאה מכך נפגע בראשו. לאחר מכן, אביה הביא "ברזל של מנורה" והכה באמצעותו את אחיה בידו ובגבו וכך ידו נשברה. הקטינה תיארה שלאחר מכן סיפרה על האירוע לדודה, ולאחר שדודה הלך, המשיב תפס אותה בשיערה ושם לה את הראש בקיר והפיל אותה בחוזקה על הריצפה (מתוך טופס חקירת הקטינים מהתאריך 23.06.2022).

ה. הודעת קטינה 3- מיום 23.06.2022 - קטינה 3 תיארה שאחיה נכשל במבחן וכאשר אביה ראה את המבחן הכה אותו עם כבל של מטען ביד ובגב, הפיל אותו לריצפה, והכה אותו עם ברזל של מנורה ושבר לו את היד (מתוך טופס חקירת הקטינים מהתאריך 23.06.2022).

ו. הודעת קטין 4- מיום 26.06.2022, כנשאל אודות השבר ביד של אחיו, הקטין 1, מסר שאביו הכה אותו כיוון שקיבל ציון אפס במבחן. לאחר מכן אחותו, הקטינה 2 הלכה לדוד שלה וסיפרה לו ולאחר שהוא הלך אביו הכה אותה גם ומשך את שיערה והפיל אותה על הריצפה.

חוקר הילדים ציין כי התרשמותו מן הקטין תינתן בהמשך (מתוך טופס סיכום חקירת ילדים מהתאריך 26.06.2022).

ז. הודעת הקטין 5 מיום 27.06.2022, תיאר כי אחיו עם יד שבורה, עקב כך שאביו הרביץ לו באמצעות כבל וצינור באזור היד והגב והפיל אותו לכיוון הריצפה כיוון שאחיו קיבל ציון אפס במבחן.

חוקר הילדים התרשם כי לא ניתן להעריך את תוכן עדותו, אך עם זאת לא ניתן לשלול כי הקטין מדווח על תכנים להם היה עד (מתוך טופס סיכום חקירת ילדים מהתאריך 27.06.2022).

האישום השני -

א. הודעת קטין 1 מיום 19.06.2022, קטין 1 תיאר שהמשיב הכה אותו באמצעות גומי, לאחר שהקטין שאל את המשיב לגבי האות הראשונה באנגלית והמשיב ענה שזו האות C והקטין אמר שזו האות A (מתוך טופס סיכום חקירת ילדים מהתאריך 19.06.2022).

האישום השלישי -

א. הודעת הקטין 4 מיום 26.06.2022, הקטין תיאר שהוא יושב יחד עם קטין 1 והם צפו בטלוויזיה. המשיב היה במחסן וראה את המקדחה על הרצפה ושאל את הקטנים מי הוציא את המקדחה. הקטנים השיבו שלא הם. המשיב ביקש מקטינה 2 להביא את הכבל, קיבל אותו והכה כל אחד מהם 2 מכות בידיים עם הכבל, והמכות השאירו לקטין 4 סימן (מתוך טופס סיכום חקירת ילדים מהתאריך 26.06.2022).

ב. הודעת הקטין 1 מיום 19.06.2022, תיאר כי הוא היה יחד עם אביו במחסן ליד הבית, ואביו מצא מקדחה זרוקה על הריצפה. אביו שאל אותו ואת הקטין 4 מי שם את המקדחה על הריצפה, והם השיבו שהם לא יודעים. אביו לקח כבל שהיה על השולחן במחסן, קיבל אותו והחזיק אותו משני הצדדים וביקש מהקטין לפתוח את היד ואביו הכה אותו. כך גם עשה לאחיו, הקטין 4, עד שנותרו בהם סימנים אדומים (מתוך טופס סיכום חקירת ילדים מהתאריך 19.06.2022).

האישום הרביעי -

א. הודעת קטין 4 מיום 26.06.2022, האחיות שלו קטינות 2 ו-3 שיחקו "עם הדברים" בחצר הבית, אביו הגיע ואז לקח צינור והכה את שתי אחיותיו, את קטין 1 ואותו (מתוך טופס סיכום חקירת ילדים מהתאריך 26.06.2022).

ב. הודעת הקטינה 2 מיום 23.06.2022, תיארה כי עת ששיחקו בחוץ, אביה הוציא פנס ראש ועת ששם לב שאבדה לו הגומיה של הפנס, החל לשאול את הילדים מי לקח אותה ואז הכה אותם עם צינור שחור ביד, לכל אחד 3 מכות עד שבכו וכאב להם (מתוך טופס סיכום חקירת קטינה 3 מהתאריך 23.06.2022).

ג. הודעת הקטינה 3 מיום 23.06.2022, תיארה כי אביה הכה אותה ואת אחיה, עת ששיחקו בגלל חלק מפנס ראש של אביה שנשבר. הוא הכה כל אחד מהם עם כבל בצבע שחור, כל אחד 5 פעמים על היד עד שכאב להם ונשארו להם סימנים (מתוך טופס סיכום חקירת קטינה 3 מהתאריך 23.06.2022).

האישום החמישי -

א. הודעת המתלוננת מהתאריך 19.06.2022, בה תיארה כי הנאשם הרביץ למתלוננת שבועיים לאחר שבנה נולד, הקטין 1, תפס אותה בשיערה וגרר אותה על הריצפה. בפעם השניה בשנת 2013, עת שהיתה בהריון עם בתה, הקטינה 2, פגע בה באמצעות נעליו בראשה (הודעת המתלוננת מהתאריך 19.06.2022, שו' 45).

האישום השישי -

א. הודעת הקטינה 3 מהתאריך 23.06.2022, תיארה כי אחותה, הקטינה 6, הוציאה רדיו דיסק שהיה במחסן, אשר אביה אמר להם לא להתקרב אליו. כאביה חזר לבית ראה את הרדיו על הריצפה ונתן לקטינה 6 מכה בגבה, אך לא חזקה, לקח את הרדיו ויצא (מתוך טופס חקירת הקטינים מהתאריך 23.06.2022).

14. לבד מהראיות הקונקרטיות ביחס לכל אישום, ניתן ללמוד מהודעות הקטינים והמתלוננת כי מדובר במשיב המגיב באלימות כלפי בני משפחתו בסיטואציות שאינן לרוחו. למשל, דברי המתלוננת בהודעתה מיום 16.06.2022, מהם עולה שבכל טעות של ילד המשיב נוהג להכות את ילדיו, ובעניין האישום הראשון הקטין 1 אף עשה את צרכיו במכנסיו בזמן שהותקף על ידי אביו. נציין שהודעות הקטינים מתייחסות למספר רב של אירועי אלימות וכוללות גם פרטים פריפריאליים רבים, מעוגנים בנסיבות קונקרטיות ורקע שהוביל למעשה באופן שאינו מתישב לכאורה עם טענת העלילה מצד המתלוננת שהמשיב טען לה מפי בא כוחו.

אשר לטענה שאחד הקטינים תיאר דווקא אלימות מצד המתלוננת, נציין שהמדובר בקטין כל כך צעיר לימים, קטין 5 כבן 3 ו-10 חודשים, שאכן תיאר אירועי אלימות מצד המתלוננת כלפי הקטינים. עם זאת, לצד אירועי אלימות מצד האם, מסר הקטין 5 גם אירועי אלימות מצד האב, המשיב. כך או כך ולכל כוון, ספק רב אם ניתן להשתית על דבריו איזשהוא ממצא וכפי שעמד על כך חוקר הילדים.

15.

16. אשר לטענה שהעלה ב"כ המשיב כלפי הודעת המתלוננת מיום 5.7.22 - לפיה האם מנסה לחפות על מעשיה בקניית מתנות לקטינים לאחר מעשה שלילי ועל מנת שהקטין לא יגיע למצב של דיווח על מעשיה, טענה זו דינה להתברר במסגרת ההליך העיקרי וכך גם בעניין הטענות העולות מעדות הסבתא, אליה הפנה ב"כ המשיב.

בעניין להודעות בני משפחה שונים, ובכללם דוד של המתלוננת, שמסר שככל הידוע לו יש יסודות בין המתלוננת והמשיב, ויש ריבים, אך אין אלימות. הדוד הוסיף שבמספר מקרים שבהם המתלוננת והמשיב רבו הוא סייע להם להשלים. הדוד שלל פניה מצד המתלוננת בעניין אלימות מצד המשיב. נציין שהודעות אלה אינן שוללות היתכנות של מעשי אלימות מצד המשיב כלפי הקטינים והמתלוננת.

17. בתיק החקירה מצויות הודעות נוספות שנמסרו על ידי קרובי משפחה נוספים שחלקם ציינו שאינם יודעים על אירועי אלימות מצד המשיב כלפי המתלוננת או הקטינים. אמה של המתלוננת ציינה שהמתלוננת מסרה לה שהמשיב הכה את קטין 1 (הודעת אמה של המתלוננת גב' ס"א מיום 4.7.22) וכן אחיה של המתלוננת בהודעתו מיום 19.6.22 מסר שאחותו סיפרה לו בעבר שהמשיבה הכה אותה ופעם סיפרה שהוא משך בשערה "על הריצפה".

18. העולה מן המקובץ הוא שראיות המשיבה, גם אם מתעלמים מהודעות קטינים שחוקר הילדים לא העריך את מהימנותם, רבות הן ואלה מצביעות על כך **שקיימות ראיות לכאורה נגד המשיב כנדרש לשלב הזה של ההליך.**

זאת ועוד, המשיב נחקר במשטרה פעמיים ובכל חקירותיו שמר על זכות השתיקה (הודעת הנאשם מיום 21.6.22 בשעה 16:53; הודעת הנאשם מיום 29.6.22 בשעה 13:56).

שתיקת המשיב יש בה כח מחזק לראיות המשיבה שלכאורה וכבר נאמר ש"כידוע, בשלב המעצר שתיקת הנאשם בחקירתו עלולה לחזק את התשתית הראייתית הקיימת נגדו (ראו: בש"פ 4116/11 קלטשי נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (6.6.2011); עניין מלכה, בפסקה 15; בש"פ 3673/16 מדמון נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (23.5.2016))." בש"פ 1021/17 פלוני נ' מדינת ישראל (15.02.2017).

לראשונה בדיון בבקשת המעצר טען בא כוחו, שבנו של המשיב הקטין 1 נפל מסוס או יתכן שנפל מסוס שכן נוהג הוא לרכב על סוסים ואף הוצגה לעיוני תמונת קטין עומד על גב סוס באופן מסוכן. טענה זו היא טענה כבושה ובכל מקרה יהיה על בית משפט שישמע את הראיות להעריך את משקלה ומידת הרלוונטיות לאישום.

כאמור, בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, בשלב זה, בית המשפט בוחן את הפוטנציאל ההוכחתי של חומר החקירה, ואין הוא קובע ממצאים מזכים או מרשעים (ראו למשל, בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל פ"ד נ(2) 133). המבחן לקיומן של ראיות לכאורה לצרכי מעצר עד תום ההליכים הוא מבחן "אם נאמין" במסגרתו בית המשפט בוחן את השאלה אם נאמין לראיות התביעה, האם יהא בהן כדי לחייב את המסקנה שהעורר ביצע את המעשה המיוחס לו (בש"פ 4526/18 כנעאן נ' מדינת ישראל (17.12.18)).

בשלב זה, בית המשפט אינו נדרש לשאלות של מהימנות עדים או למשקלן של העדויות. אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים אלא יש להראות שהסתירות גלויות על פניהן ושהן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה אמון ויציגה כמשוללת יסוד (ראו למשל בש"פ 6960/20 מדינת ישראל נ' קוסטיקה (20.10.2020)).

טענות הסנגור על פי טיבן כפי שהועלו במסגרת הדיון בבקשה למעצר עד לתום ההליכים ראוי שתתבררנה במסגרת ההליך העיקרי.

19. בעניין עילות המעצר, מקובלת עלי טענת ב"כ המשיב שעילות המעצר במסוכנות המשיב כלפי בני משפחתו ואף קיים חשש לשבוס הליכי משפט העולה מהתנהלות המשיב לכאורה.

נראה שאלימותו לכאורה של המשיב כלפי בני משפחתו הסלימה עד כי תקף את בנו הקטין 1, בן ה-11 תוך גרימת שבר וספק אם בניסבות אלה יעלה בידי המשיב להציע חלופה הולמת במענה למסוכנותו. עם זאת, כאשר עסקינן בעבירות אלימות בתא המשפחתי מן הראוי להדרש לתסקיר מעצר שיביא לפני בית המשפט מידע נוסף רלוונטי להערכת מסוכנות המשיב וזאת מבלי שעצם ההפניה לתסקיר תבטא איזושהיא עמדה מצד בית משפט בהקשר לאפשרויות שחרורו של המשיב בתנאים.

21. ההפניה לשרות המבחן, ניתנה במסגרת הדיון, היום, בהחלטה נפרדת.

ניתנה היום, י' אב תשפ"ב, 07 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.